UNIVERSITETET I AGDERS KUNSTSAMLING

CAMPUS GRIMSTAD

Mette-Line Pedersen

Seniorrådgiver/kunsthistoriker for UiAs kunstsamling

UNIVERSITETET I AGDER

Kunst og visuelle opplevelser på Universitetet i Agder

Kunsten på Universitetet i Agder oppleves daglig av studenter, ansatte og besøkende. Men legger du merke til den? Mange av verkene i kunstsamlingen er nemlig verdt et nærmere studium.

Samtidskunsten stiller ofte mer spørsmål enn den gir svar, og kan derfor oppleves som utenfor rekkevidde. Vårt mål er å gjøre kunsten på UiA tilgjengelig for alle og skape rom for nysgjerrighet, glede og refleksjon.

UiA har i årenes løp mottatt sine kunstverk både som gaver og gjennom innkjøp, ofte støttet av ulike fond. Kunst i offentlig rom (KORO) har også spilt en viktig rolle for å finansiere og initiere prosjekter av høy kunstnerisk kvalitet. Samlingen består av nasjonal og internasjonal samtidskunst, og vi er stolte av å kunne si at vi har verdens største samling av beatkunst. Den ble donert av Reidar Wennesland i 1978. Hoveddelen av beatsamlingen er samlet og vist på UiA Kristiansand, men deler av samlingen til Wennesland, som Kobberstikksamlingen og et utvalg av beat-tegninger, er også å se på Campus Grimstad.

I denne katalogen presenteres et utvalg av kunstsamlingen i Grimstad. Den har blitt utvidet de siste årene og består i dag av malerier, foto, keramikk, collager, romdekorasjoner, installasjoner og tegninger. Deponier som *Hamsunfantasier* og Håkon Blekens *Hedda Gabler* er også å finne her. Kunstverkene i samlingen forholder seg til sine arkitektoniske omgivelser, samt studie- og forskningsvirksomheten som foregår her. Det kjøpes stadig inn nye kunstverk, og samlingen speiler utviklingen i samtidstendenser gjennom årene.

UiA legger stor vekt på at formidlingen av kunst skal nå ut til et størst mulig publikum, og denne oversiktskatalogen er en viktig del av det arbeidet. Gjennom å åpne for innsyn i kunsten oppstår det opplevelser som kan gi nye forklarings- og fortolkningsmuligheter. UiA legger derfor til rette for et bredt og sammensatt formidlingstilbud av beat- og samtidskunsten. Det foregår også et omfattende katalogiseringsarbeid av kunstsamlingen på nettsiden artsy.net.

Samlinger på UiA Campus Grimstad

Wenneslandsamlingen

I 1978 donerte Reidar Wennesland (1908- 1985) hele sin kunstsamling til Kristiansand Katedralskole og Høgskolen i Agder. Mest berømt er den store beatkunstsamlingen som består av verk fra både kjente og ukjente kunstnere. I tillegg inneholder den en unik kobberstikksamling med cirka 180 reproduksjoner av malerier fra 1800- tallet.

Kobberstikkene var opprinnelig en del av samlingen til De Young Museum i San Francisco, men på 1960- tallet solgte museet en rekke av kunstverkene. Flere av disse ble kjøpt opp av Wennesland. Det er fascinerende å se at han også samlet på disse mer tradisjonelle og klassiske kunstutrykkene, en klar kontrast til beatkunstens abstrakte ekspresjonisme. Denne spennvidden i samlingen forteller mye om personen Reidar Wennesland og hans kunstsmak. Mer informasjon om kobberstikksamlingen finnes i boken: *Connecting Lines. Engravings from the Wennesland Collection*.

Glimt fra teknologi-utviklingen i Agder

Agderfylkene har en rik og levende teknologisk tradisjon. Høsten 2002 iverksatte Høgskolen i Agder ved Fakultet for teknologi et prosjekt som tok sikte på å fremskaffe fotografier med ledsagende tekster som kunne tydeliggjøre nettopp regionens teknologiske egenart.

Våren 2004 ble to års innsamlingsarbeid sammenfattet i utstillingen *Glimt fra Agders teknologiske historie*. Utstillingen viser 65 fotografier i ulike formater sammen med utfyllende tekster.

Hamsunfantasier

I denne generøse billedkavalkaden fra Knut Hamsuns verden byr et landslag av Norges fremste billedkunstnere på tolkninger av *Sult*, *Victoria*, *Mysterier*, *Markens grøde*, *Pan* og diktene i *Det vilde kor*. Maleriene er laget av Unni Askeland, Benjamin Bergman, Sverre Koren Bjertnæs, Håkon Bleken, Marianne Bratteli, Peter Esdaile, Harald Fenn, Anne Karin Furunes, Therese Nortvedt, Kjell Erik Killi Olsen. UiA deponerer deler av samlingen fra Grimstad Bymuseum.

KORO

KORO, eller Utsmykningsfondet for nye statsbygg som organisasjonen opprinnelig het, ble vedtatt opprettet av Stortinget i 1976. De har siden den gang arbeidet for at det skal produseres kunst til offentlige bygninger og uterom i stort omfang.

Statens samling av kunst i offentlige rom har blitt en viktig del av den norske kunstarven. Den er lokalisert til cirka tusen ulike steder innenlands og utenlands, og inneholder betydningsfulle arbeider av sentrale norske og internasjonale kunstnere. Hvert år suppleres den med nye kunstverk fra et hundretalls billedkunstnere, kunsthåndverkere og kunstfotografer.

I denne katalogen presenteres noe av KORO-kunsten som er spredt rundt på Campus Grimstad. Mange av verkene kommer fra andre kunstprosjekter, men ble flyttet til nye lokaler i Grimstad i 2012. Flere av prosjektene og enkeltverkene i KORO-samlingen er tilgjengelig på nettsiden koro.no

Ole Lislerud
Your Body is a Battleground (2012)
Porselensbilde
UiAs kunstsamling

Lars Korff Lofthus
U.T. (Vindhammertunnellen) (2013)
Olje og akryl på lerret
UiAs kunstsamling

Tor Einstabland
The Eliminated Element: Desert #1(2018)
Fotografi / C-print
UiAs kunstsamling

Tor Einstabland

Foto: Ricardofoto

En søken etter frihet. For de aller fleste av oss er frihet i første rekke en litterær konstruksjon, og for noen også en erstatning for Gud. Å tilpasse seg samfunnets normer oppleves for enkelte som en ufrihet og en søken etter noe annet. En slags form for lengsel etter frihet kan man også spore i Tor Einstablands kunstnerskap. Utforsking av identitet, enten det dreier seg om kunstnerrollen, kunstneriske sjangre og stilarter, kjønn, sosiale konvensjoner eller politiske holdninger, sto sentralt for den unge generasjonen han var en del av i 1980- årene. I Einstablands utrykk kan man spore identitetsfokus og sosiale konvensjonstematikker, men samtidig har han skapt sin egen symbolverden.

Å reise alene til ukjente steder og land har lenge vært en drivkraft bak kunstnerskapet. Han har også i perioder bodd i Warszawa og Paris. Denne søken etter å finne motiver som har elementer av mellommenneskelige psykologiske faktorer er et mål for kunstneren. Utfordringen blir videre å transformere denne følelsen som han opplever via fotografiet og andre medier. I serien *News From The Subconsious* kommer det tydeligere frem hans søken etter en konkretisering av det kunstneren oppfatter som "psykologiske mekanismer". Gjennom å finne frem sine egne minner om nyhetssaker lager han fiktive nyhetssaker i utrykket. Dette kan sees som en kommentar til vår visuelle medievirkelighet som etter internett på mange måter har endret vår minnefunksjon.

Teoretiker Mette Sandbye har forøvrig teoretisert fotografiske minnesmerker i boken *Mindesmærker*. Hun skriver at tid og erindring i fotografier, til tross for den digitale utviklingen, har mulighet for å skape fiktive bilder der vi stadig bringes i affekt av fotografiets fremstilling av fortiden. I *Mindesmærker* behandler Sandbye spørsmålet om denne realismen, som hun forbinder med fotografiets måte å billedliggjøre tid, erindring og historiefortelling. Nettopp disse temaer har de siste tiår vært sentrale i samtidskunsten, hvor kunstfotografiet har spilt en stor rolle. Fotografiet kan på den måte fungere som en igangsetter av en erindringsprosess, et minne. I lys av sin tenkemåte, som Art Director og regissør, blir begrepet anvendt i Tor Einstablands iscenesettelser. På mange av sine utenlandsreiser, som for eksempel reisen til Kuwait, finner han den perfekte lokasjon hvor dramaet spilles ut og bildet skapes.

Etter å ha stilt ut verket *Taxi Driver* på Høstutstillingen i 2013 har Tor Einstabland videreutviklet denne tematikken i en videoinstallasjon. Gjennom å gjøre det ønsker han å berøre alle sanseorganene til betrakteren. I hans siste prosjekt *The Eliminated Element* ser vi tydelig dette berøringspunktet mellom minne, og det indre og ytre. Et barndomsminne, det vil si "det eliminerte abstrakte objektet", kombineres med et landskap fra Kuwait, og i det hele oppstår det noe nytt med et ønske om et fokus på eliminering. Samtidig utkrystalliseres alt i en scene som er utenfor vår visuelle hverdagspraksis, og som utvikler seg til å bli noe annet. Det kan oppfattes nærmest som et arkiv. Ved en ren tilfeldighet fant et avfall fra en nedlagt industri veien hjem til kunstnerens barndomshjem, og blir nå dekonstruert som en metafor for kunstnerens prosjekt *The Eliminated Element*. Årenes historie og personlige minner knyttet til denne forunderlige abstrakte gjenstanden kommer til synlighet i en ny kontekst. Følelsen av å være eliminert og tilsidesatt i samfunnet kan være en av tolkningene, men det er opp til hver enkelt av oss å lese.

Kjell Nupen
Uten tittel (1993)
Oljemaling på lerret
KORO

Kjell Nupen

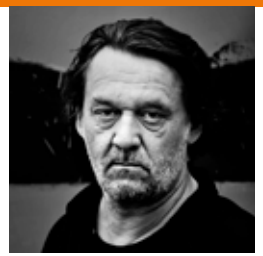

Foto: Jørn H. Moen, Dagbladet

Kjell Nupen (1955-2014) var en av Norges mest markante og populære billedkunstnere. Gjennom 40 år hadde han en betydelig produksjon av malerier, grafikk, skulpturer, installasjoner og glasskunst.

Nupen tok sin kunstutdannelse på Kunstakademiet i Norge (1972), og senere i Düsseldorf. Gjennom utdannelsen kom han tidlig i kontakt med et politisk kunstmiljø som ble synlig i hans evne til å tematisere kontraster med materialmessige motsetninger. Han politiske engasjement på 1970-tallet var inspirert av det tyske kunstmiljøet og politisk radikalisme. I denne perioden ønsket Nupen å bevisstgjøre publikum. Billedmotivene var gjerne voldsrelaterte, og denne dødstematikken ble en viktig del av Nupens produksjon, som et tilsvar på verdens lidelse. Et annet motiv som gikk igjen på 1970-tallet var et løpende dyr; en metafor for 1970- tallets foruroligende og endrende tidsånd, inspirert av datidens medievirkelighet.

Det skjer imidlertid en endring i kunstnerskapet på 1980-tallet. Nupen går fra en politisk fokusering til en mer meditativ side. Formatene ble større og fargene mer fremtredende med arkaiske symboler og skriftblokker. Foruten maleri har Nupen produsert det såkalte Nupen-anlegget nede ved havnen i Kristiansand (1991). Skulpturparken bidrar til å åpne Kristiansand mot sjøen. I samme området er det også plassert en krukke i keramikk. Nupens krukker står i en dansk tradisjon som kan føres tilbake til nyromantikken. Referansene i denne perioden er gjerne til romantikken og til en mytisk forankring.

Jordtoner og rosemalingselementer viser til en ny periode i Nupens kunstnerskap fra 1995. Gamle tegn og symboler ble satt sammen i en ny helhet. Dette gjenspeiler også kjennetegnet for kunstscenen på 1990-tallet, der det er en total frihet og disposisjon over sjangere forenet i et crossover. Ved å anvende brukskunst sammen med maleriet utfordrer kunstneren samtidig

Kjell Nupen, *Uten tittel* (1993), oljemaling på lerret, KORO

kunsthåndverksbegrepet og billedkunstbegrepet. En slik montasje gir videre assosiasjoner til Berlin-dadaistene på 1920-tallet som var banebrytende med montasjeteknikker av ulike teknikker i kunstverdenen. Montasjens prinsipp ligger i at sammenstillingen av to bilder gir opphav til en tredje betydning, uten at denne betydningen ligger innbakt i hvert av de to bildene. Reaksjonene var delte på denne nye utviklingen av rosemaling i Nupens kunstnerskap, og fikk derfor blandede kritikker. Imidlertid er bildene *Uten tittel* som henger på Campus Grimstad mer i tråd med Nupens formspråk fra perioden tidlig på 90-tallet, da han produserte som nevnt krukkene i keramikk og Nupen-anlegget.

Leonard Richard

Foto: Thomas Tveter

Leonard Richard har siden begynnelsen av 1970-tallet etablert seg i kunstverden med sitt karakteristiske utrykk og tema. Det todimensjonale i hans verk innehar på mange måter tredimensjonale elementer, som assosieres med etterkrigstidens brakker, maskindeler, plansjeverk og interiører. Dette er stemninger inspirert av kunstnerens egen oppvekst i Tvedestrand. Teknikk er viktig for Richard, og i dette en streben etter å nå en optimal form, posisjon og fargetemperatur i komposisjonen.

Modernismen med dets søken etter maleriets todimensjonale "flatness" og autentisitet reflekteres i Richards arbeider. Han har uttalt selv; "Jeg er maler, mine malerier ville ikke ha noen gjennomslagskraft dersom de ikke fremstår med malerisk autoritet. En fiolinist som spiller surt formidler ingenting".

Tittelen *Tidlig morgen i august* er nøktern og tilbaketrukket, i likhet med Richards øvrige malerier. Maleriet er matt, sært og utsøkt. Den massive rammen er nøye avstemt i forhold til motivet. Richards figurative erindringsbilder bærer ikke preg av øyeblikkets heftige følelser, men av ettertanke. Motivet er møysommelig bygget opp, alle forekomster har en plass og er utstyrt med klare konturer. Likevel er det konsekvent noe som unndrar seg i Richards bilder. Noe urovekkende. En stemning som ikke lar seg umiddelbart forklare.

Leonard Richard, *Tidlig morgen i august* (1984), oljemaling på lerret, KORO

Anne Karin Furunes
Portrett III (2009)
Akryl på lerrett, perforert
Hamsunfantasier

Anne Karin Furunes

Foto: Galleri K

Anne-Karin Furunes er billedkunstner og professor i billedkunst. Hun har utdanning fra Kunstakademiet i Oslo og arkitektstudiet ved NTNU, samt tilleggsutdanninger i krysningsfeltet mellom arkitektur og billedkunst.

Furunes har siden 1994 konsekvent arbeidet med teknikk; hun avdekker en flate med svart for så å perforere den med små og store hull. Teknikken skaper en form for forsinkelse i oppfatningen av motivet. Det understreker at bildene ikke er identiske med sitt motiv. Mønsteret som oppstår samler seg i de nye bildene til ansikter, som iblant er stilt foran naturelementer. Det estetiske filteret av punkter brukes til å trekke bildene inn i kunstsfæren og innbyr til å løfte arbeidene ut av enhver sosial, politisk og historisk referanse, og over i en diskusjon om disse bildenes plassering innenfor en kunsthistorisk og kunstdiskursiv ramme.

Bildene består av flere koder; ett sett av koder er knyttet til den sjangeren de inngår i, et annet til hva disse bildene kan gjøre med oss som betraktere, og et tredje er knyttet til den kunstdiskursive rammen. Temaene er ofte det nakne ansiktet og formaterer bildene slik at øynene poengteres. Bildet vi ser kan minne om et gammelt computerfotografi, der oppløsningen gjerne ble grovkornet og diffus. Det er spennende for en betrakter å se hvordan bildet forandrer seg fra nærsynt til å betrakte bildet med noen meters avstand fra mønster til bilde. I dette grenselandet utfordres maleriet som media, samtidig som fotografiet utfordres, i ett og samme bilde. De fotografiske foreleggende hun benytter har en estetikk som preger passbilder og andre typer fotografi der eksakt likhet er avgjørende.

Identifikasjon er bilders viktigste funksjon. En funksjon som peker på to ting: bruken av fotografi som et middel for å kontrollere den fotograferte, og bilder som middel til systematisk utforskning av individer ut fra teori om sammenheng mellom ytre trekk, personlige egenskaper og rase. Furunes har tidligere jobbet

Anne Karin Furunes, *Portrett II* (2009), akryl på lerrett, perforert, Hamsunfantasier

med foto basert på arkiv knyttet til rasebiologisk forskning fra mellomkrigstiden med det rasehygieniske perspektivet dette åpner opp for. Bilder er ikke alltid så uskyldige som de virker, og tar vi dem på alvor gjør de noe med oss.

Verket er fra serien *Hamsunfantasier*, der Furunes setter opp rasebiologiske arkivbilder mot *Markens grøde*, en generell kommentar til anonymiseringen av kvinnen hos forfatter Knut Hamsun. Ansiktene vi møter i Furunes bilder etser seg inn hos betrakteren, og påminner oss om betydningen av å se mennesker vi er omgitt av.

Heidi Wexelsen Goksøyr
fra serien *Under Overflaten* (1999-2001)
Fotografi
UiAs kunstsamling

Heidi Wexelsen Goksøyr

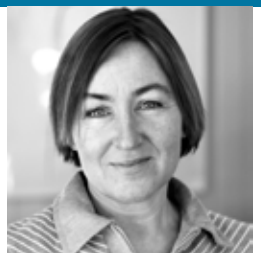
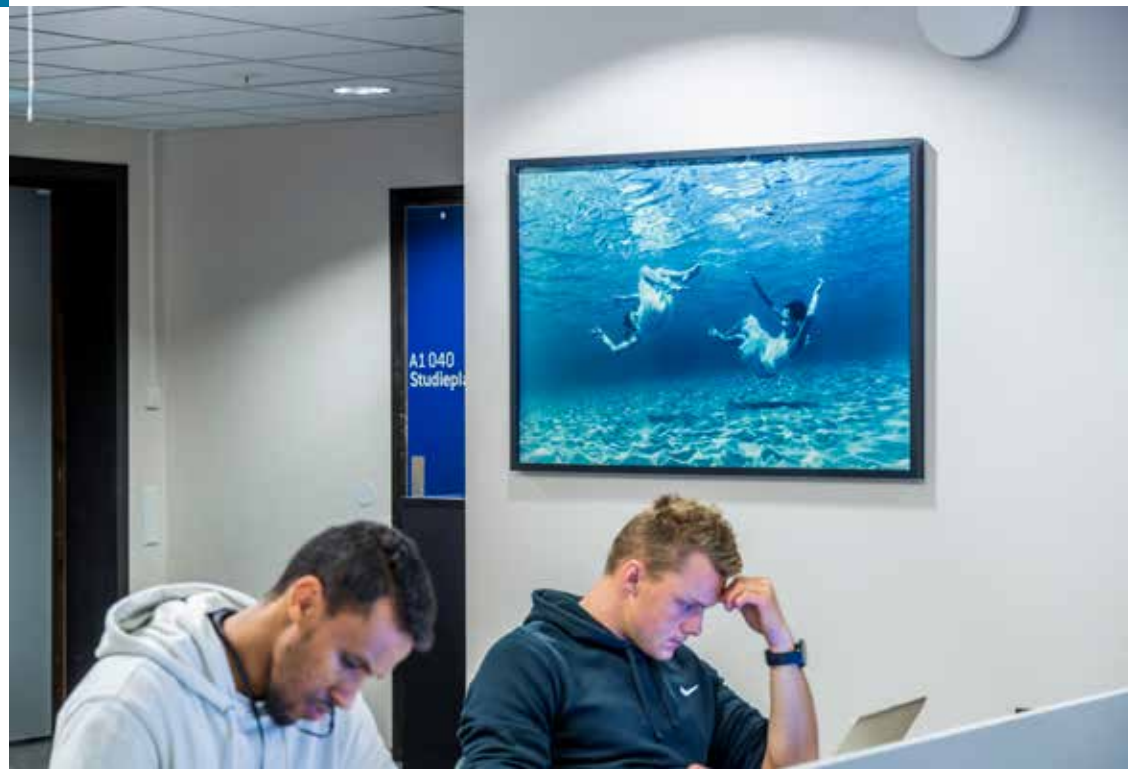

Foto: privat

Heidi Wexelsen Goksøyr (f. 1966) er utdannet møbelsnekker, og jobbet i NRKs designavdeling før hun begynte på Fotografisk Fakultet ved Universitetet i Praha. Hun debuterte som kunstner på Statens Høstutstilling i 1993, hvor hun gjorde seg bemerket med sitt svært genuine og visuelle språk. Det er påfallende mange av Goksøyr prosjekter som forholder seg til de tre grunnelementene vann, luft eller jord, og mest iøynefallende er hennes fascinasjon for vann. Vi kan se referanser til surrealismen i kunstnerens verk, samtidig som hun har en sterk sans for de formale virkemidlene og for motiver med sanselige kvaliteter.

Kunstneren sier selv dette om kunstprosjektet *Under Overflaten*: "Med kamera og modell har jeg dykket ned under vann og befinner meg under overflaten. Det er noe forførende med vann. Under vann befinner man seg på siden av vår egen tilværelse. Overjordisk, underjordisk… en slags magisk verden. Stemningen er innover, langsom, meditativ, vektløs, samtidig opplever jeg lekenhet og kraft. Lydene blir dumpere, man kan høre sin egen puls og det suser i ørene. Det er dette budskapet som jeg forsøker å formidle. Det er krevende å jobbe under vann, der all regi må gis mellom hvert dykk. Med to eller tre i samme opptak, krever det enda litt til. Men barna som var mine modeller, var alle helt fantastiske og gjorde det mulig å realisere mine drømmer og prosjekter".

Heidi Wexelsen Goksøyr, fra serien *Under Overflaten* (1999-2001), fotografi, UiAs kunstsamling

Opptakene er gjort i Middelhavet, første opptak i 1999 og andre opptak i 2001. Serien *Under Overflaten* ble utstilt i perioden 2000-2002 på Vestfold Kunstnersenter Haugar, Galleri F15, Oslo kunstforening og Christian Dam Galleri i København. Bildene er kjøpt inn av norske og utenlandske samlere til offentlige utsmykninger.

Kristin Wexelsen Goksøyr

Foto: privat

Kristin Wexelsen Goksøyr gikk ut av Statens håndverk- og kunstindustriskole i 1992, og har siden den gang arbeidet som billedkunstner. I sine kunstverk bruker hun en rekke teknikker og materialer for å skape rom som kan gi en følelse av å ha kommet til en annen verden, en verden på siden av den virkelige. Tidlige og enkle former for liv har ved flere anledninger vært med å danne utgangspunkt for hennes installasjoner, skulpturer og tegninger.

Arbeidene til Goksøyr kan ses på som en lek med abstrakte. Organiske former hvor det myke og tunge, men også i noen tilfeller eksplosive, er ofte i fokus. Det kan gi en følelse av noe nesten gjenkjennelig, kanskje nærbilder av noe på mikroplan, eller av noe større. Verkene oppleves av mange som vakre, stille og sensuelle, men samtidig urovekkende.

Goksøyr har holdt en rekke separat utstillinger og deltatt på mange kollektivutstillinger. Hun har også gjennomført flere utsmykningsoppdrag, hvor det mest omfattende er ved nye Nadderud videregående skole i Akershus. Denne utsmykningen består av sju skulpturer i ulik størrelse; fem utført i bronse og to i granitt.

Kristin Wexelsen Goksøyr, *Rom* (2002), tegning på papir, UiAs kunstsamling

Bertil Greging

Foto: Thomas Tveter

Billedkunstner Bertil Greging (f. 1957) er født og oppvokst i Oslo. Inspirasjonen for hans verk kommer fra hans indre, og behovet for å uttrykke seg fritt i arbeidsprosessen er et mål i seg selv. Han har jobbet med en rekke forskjellige uttrykk; fra strengt grafiske tegninger og malerier til fargesterke og ekspressive collage- og papirarbeider.

Oljestift, tørrpastell, akrylmaling, grafittispray, maskeringstape, blyant, pensel og collagelim blir brukt om hverandre for å danne komposisjon, linjer, flater og farger. Noen tegninger er hele, andre rives eller klippes opp for å skape et nytt hele i et annet arbeid.

I mange av bildene kan man se hodet som form. Likevel jobber ikke Greging ut fra noe bevisst tema, men påvirkes i stor grad av Oslo, byen han bor og arbeider i. For eksempel kan streker og linjer i en fasade, en papirlapp som henger igjen på en lyktestolpe eller eksos som danner et motiv på asfalten skape et visuelt inntrykk hos kunstneren. Dette kan senere komme til uttrykk i et arbeid, intuitivt og spontant.

Prosessen starter ofte med en liten papirlapp eller en strek, og jobbes opp lag for lag. Bildene er ekspressive i sitt uttrykk, men resultatet er aldri tilfeldig. Collagene blir til gjennom en prosess der de ulike delene flyttes rundt og festes midlertidig med tape, før de etter nøye evaluering limes permanent til bakgrunnen. Skissen er, i motsetning til tidligere perioder, nå eliminert fra prosessen. Avstand mellom idé og ferdig verk skal være så kort som mulig.

Greging har en rekke separat- og gruppeutstillinger bak seg, og har gjort flere utsmykningsoppdrag. Han er innkjøpt av både offentlige og private institusjoner, som f.eks. Litteraturhuset i Oslo.

Bertil Greging, *Braincut drawing (2017)*, tegning/collage, UiAs kunstsamling

Torill Nøst
Naeem I, Naeem II, Naeem III (1999)
Fotografi
KORO

Irene Nordli
Eggevegg (2017)
Porselen
UiAs kunstsamling

Irma Salo Jæger
Den Hemmelige Skrift (1968-72)
Emaljeglass
UiAs kunstsamling

Irma Salo Jæger

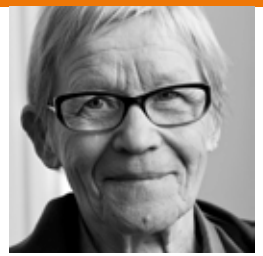

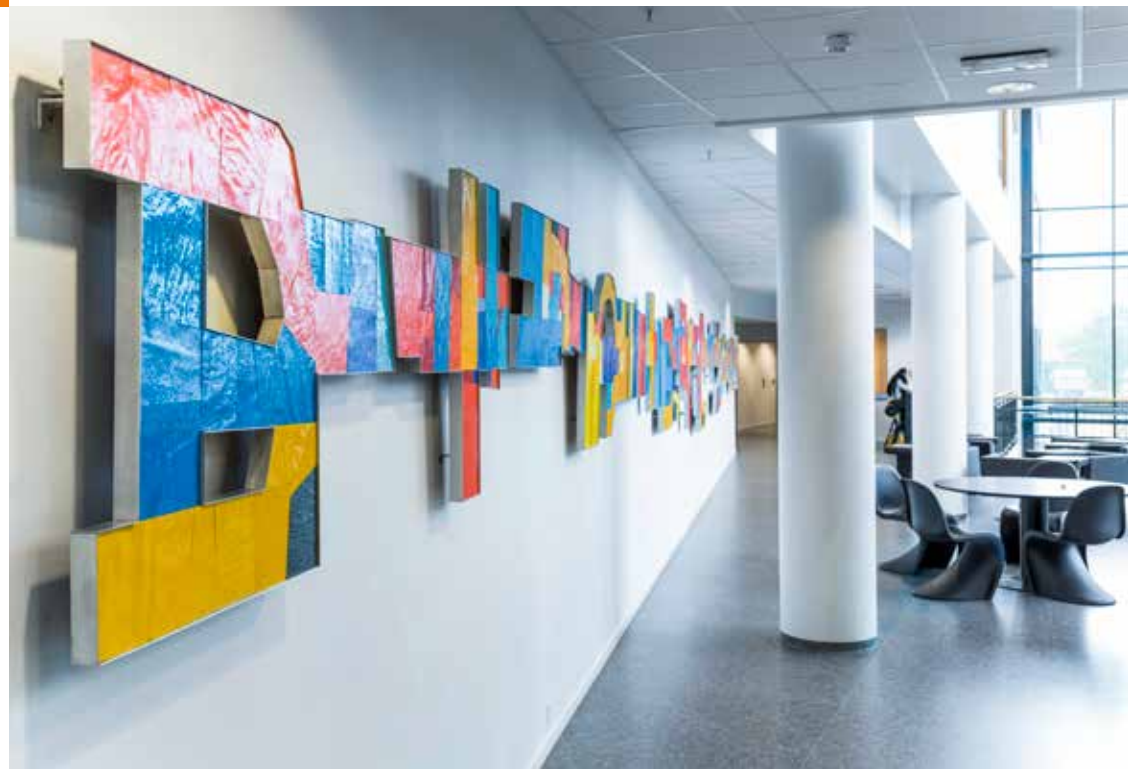
Foto: Thomas Tveter

Salo Jæger har gjennom et helt liv satt preg på det modernistiske maleriet med sitt omfattende arbeid. I sitt virke har hun opparbeidet bred teoretisk kunnskap om geometri og fargeteori, og hun nyter stor anerkjennelse innen kunstmiljøet.

Jæger bruker konsekvent oljefarger og tempera, det siste en blanding av egg, fernisser og vann. Hun kjenner disse gamle bindemidlenes lysbrytende evner, og vet gjennom erfaring hvordan man får fargene til å leve. Samtidig er arbeidsprosessen styrt av intuisjon og viljen til å søke det ukjente.

I 1968 vant hun konkurransen om å smykke ut aulaen på Sørlandets Tekniske Fagskole i Grimstad med sin 19,5 meter lange non-figurative frise *Den Hemmelige Skrift*. Verket er et monumentalt non-figurativt verk i emaljeglass. Det er malt i primærfargene rødt, gult og blått, med innslag av hvitt, sort, rosa og skifer. Glasset er venetiansk, med en intens dybdeklarhet. Fargene er organisert i geometriske felt av ulik størrelse og ulike former som står i dialog med hverandre. Noen ganger skjærer fargene mot hverandre, noen ganger harmonerer de perfekt. I alt består frisen av 18 deler som griper inn i hverandre og utgjør en lang rytmisk sekvens som leses som en fargerik og hemmelig skriftrull.

Sørlandets Tekniske Fagskole ønsket derimot en utsmykning de kunne forstå ved første øyekast, og derfor protesterte de imot Jægers *Den Hemmelige Skrift*. Protestene til studentene førte imidlertid ikke frem, og verket ble montert i skolens kantine i 1972. Men uroen omkring utsmykningen var ikke over. For å

Irma Salo Jæger *Den Hemmelige Skrift* (1968-72), emaljeglass, UiAs kunstsamling

bedre akustikken i rommet ble det montert vertikale trebjelker på veggen over frisen. Det mørke treverket brøt kraftig visuelt med frisens klare glassfelt og den horisontale leseretningen i verket. Jæger var ikke fornøyd med hvordan utsmykningen etterhvert fungerte visuelt. Bruksendringene i rommet gjorde at frisen til slutt ble tatt ned og plassert på lager. Det var først da Campus Grimstad var under planlegging at *Den Hemmelige Skrift* igjen skulle få sin velfortjente renessanse.

Regien Cox

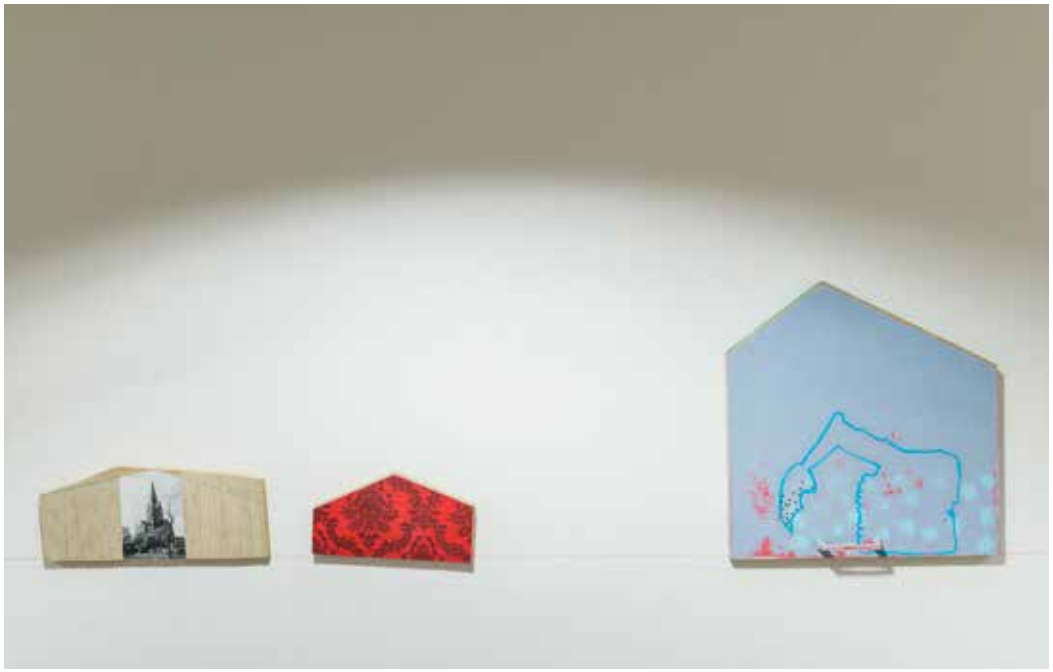
Foto: privat

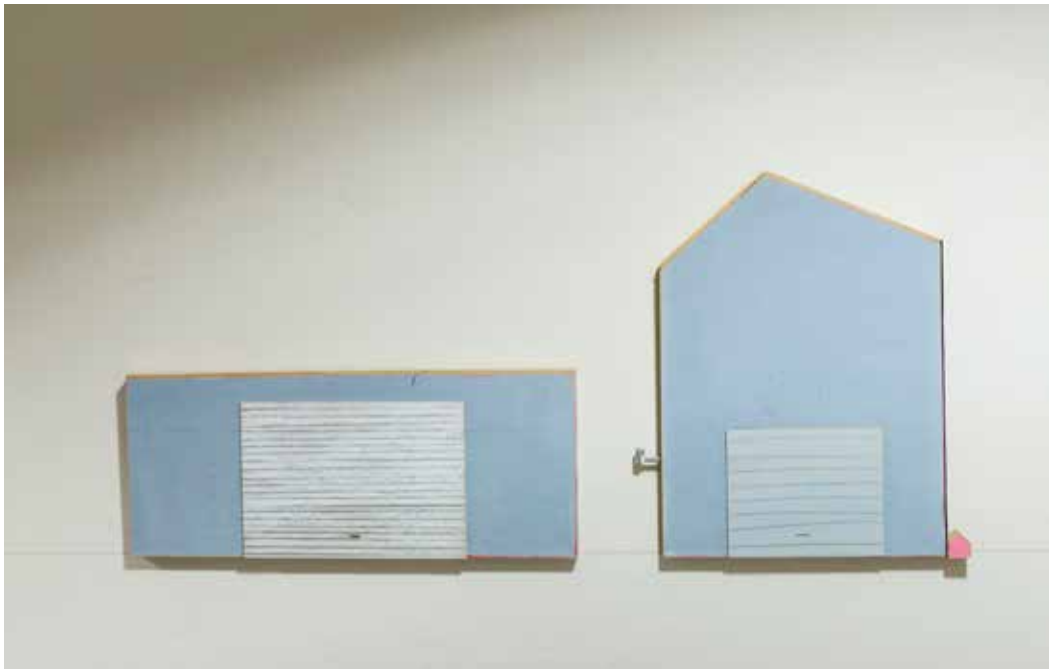
Livet handler for mange om å oppleve ulike møter med andre mennesker, samt bygge relasjoner mellom det nære og det fjerne. I lys av relasjonsmøter oppstår det minner som gjerne innhenter oss etter hvert som vi eldes, noen ganger i større grad enn andre. Identitet og verdier skapes ikke i et vakuum, men gjennom samhandling, kontakt og gjerne interkulturelle møter. Å bruke tiden mellom de ulike sfærene som innhenter oss, er noe Regien Cox anvender i sitt kunstnerskap.

Cox samler sine personlige minner i en slags tidskapsel, enten gjennom å spare på fysiske ting eller de indre minnene sine. Disse hentes frem igjen og undersøkes på nytt gjennom et visuelt utrykk. Minnene kan være knyttet til hennes barndom i Nederland, opplevelser fra reiser, personlige møter med mennesker og så videre. Et minne fra fortiden kan igjen omformes til plutselig å bli noe annet. Minnene visualiseres gjennom geometriske former. Utgangspunktet er materialet, mens prosessen frem til ferdig resultat kan variere. Her er det ingen fasit. Det er materialet som gjerne styrer, mens minnene kan omforme materialets utgangspunkt til noe annet; det er ubevisstheten som styrer prosessen.

Regien Cox, *Dagbokhus* (2014), collage/tekstil/tre, UiAs kunstsamling

Regien Cox
Dagbokhus (2014)
Collage/tekstil/tre
UiAs kunstsamling

Jan Arve Olsen
Echos (2015-17)
Fotografi
UiAs kunstsamling

Jan Trygve Fløysvik
Sun Rays (2017)
Oljemaling på finérplate
UiAs kunstsamling

Jan Trygve Fløysvik

Foto: privat

Fløysviks arbeider er laget i en analytisk og planlagt arbeidsprosess hvor motivene henspeiler på teknologi, biologi og strukturelle forhold. Han har en konstruktivistisk tilnærming til det komplekse rommet som har bygget seg rundt oss. Et mikro-makro kosmos, kanskje på randen av sammenbrudd.

Fløysvik makter å skape et originalt uttrykk som både er assosiativt og tvetydig. Hans malerier kan tolkes både på mikro- og makronivå, på den ene siden som et bilde av verdensrommet eller på den annen som kroppens celler eller mikrober. Noen av de runde bildene kan også tolkes som enten et nettverk av nervetråder eller som et stjernebilde. Et annet karakteristisk trekk ved de senere motivene er også runde former sammenbundet med linjer som minner om drivreimer eller maskindeler. Dette gir igjen assosiasjoner til den tidlige modernismens kinetiske kunst der det maskinelle og bevegelige deler ofte utgjorde et utgangspunkt. Det roterende element gikk for eksempel igjen i Marcel Duchamps tidlige eksperimentelle film *Anémic Cinéma* (1925/26) og hans konstruktivistiske *Rotorelief* (disques optiques, 1935). Hos Fløysvik er det imidlertid ikke bevegelsen som er det sentrale, men illusjonen av bevegelse.

Kunstneren er opptatt av spenningsforholdet mellom ting og illusjon, noe som blant annet medfører at maleriets objektfaktor blir vektlagt. En konsekvens av dette er at bildenes avgrensning av og til trer ut over det tradisjonelle rektangelformatet. Maleriene er ofte utført på sirkel- og ellipseformede MDF-plater. Bildene er bygget opp av både geometriske og organiske former, diverse varianter av sirkelen og ellipsen.

Malerteknisk fremstår de ulike billedelementene som klart avgrensede flater, uten ekspressive strøk eller store variasjoner i maleriets tekstur. Samtidig skapes en illusjon av bevegelse, fordi formene er arrangert i rytmiske mønstre. Bildene kan oppleves som filmatiske. Man får en illusjon av cinematiske sekvenser som plutselig blir stanset, som ved et spontant trykk på dvd-spillerens pauseknapp. Disse sekvensene gir assosiasjoner til astronomisk og evolusjonær tematikk. Ved å betrakte maleriene, kan man få en opplevelse av at et galaktisk system antar nye former. Prosessen på atelieret formidler et ekko av makrokosmos, oversatt og destillert til formale abstraksjoner.

De utradisjonelle formatene og utsnittene, koblet med billed-elementenes presise plassering, gir bildene svært interessante, av og til tvetydige romvirkninger. Store og små hjul beveger seg, akser strekkes, flater forskyver og manipulerer billedplanet. Det litterære og metafysiske uttrykket balanseres på slående vis. Fløysviks malerier røper en unik visjon. De kan, uten å ha noen direkte paralleller, gi assosiasjoner til mange ulike epoker og uttrykk.

Bjørn Krogstad
Barnet drømmer (2018)
Maleri
UiAs kunstsamling

Sandra Norrbin
Närmare (2004)
Oljepastell på papir
UiAs kunstsamling

Arnfinn Haugen
Uten tittel (1993)
Latexmaling og lakk på utskjært furutavler
KORO

© Universitet i Agder / 2019
Informasjon om Universitetet i Agders kunstsamling:
uia.no/om-uia/organisasjonen/kunstsamlinga

Design og trykk: BRKLYN
Foto: Hugo Skarsten Larsen / BRKLYN